

hotela prinesti škafova korito, odprla je prej koritnico. Ker je pa bila vkupna koritnica za oba svinjaka, vzdigne se tudi pred medvedom óni zastor, ki mu pravimo koritnica. A kosmati gost hitro porabi priliko, ki se mu ponuja, ter zleze — tebi nič, meni nič — preko korita in na jedenkrat je bil prost. Malo težek je bil ta pot — pri koritu so bile razven jedne še vse razpredelnice — ali medvedu — hrust kakor je — bilo je treba samó malo nogo nategniti in razpredelnica je odletela. Ko se je skobacal preko korita, vrnila se je vže Marijca, domača hči, s škafova. Ugledavši medveda, izpusti pri tej priči poln škafova repe iz rok ter leti s strašnim krikom v izbo. A medved jo je mahal naravnost v vežo. Na mizi v veži je sedel dveleten Tonček, ki je, ugledavši medveda, začel kričati: „Mama, šička!“*) A medved se naredi jako domačega. Iz veže gré v kuhinjo, najbrže se je nadejal, da dobóde kaj za zajutrek. V tem hipu pa prileti Hrvat iz izbe ter najde kosmatince, ko je ravno položil svoji prednji šapi na ognjišče. Prime ga za dlako in hajdi v svinjak nazaj! Še le ko se je Hrvat povrnil v izbo ter zatvrdil domačim, da se jim ni treba ničesar bati, upali so si v vežo. Vender strah še ni nobenemu popolnem prešel, dokler se niso popolnoma prepričali, da je Hrvat odvedel svojega medveda na cesto ter šel v drugo vas.

A Marijca je še ves teden vselej plaho pogledovala na okrog, kadar je nesla prašiču žret. Tak strah je napravil mož z medvedom.

B—c.

*) Prašička.

— x —

Mladini.

Luna mila	Oj le zvoní
Poljubila	Oj le dóni
Vže v slovó je evétno plan;	Zvóni, zvoní zvon lepó,
Po dolinah	Ti na delo
In planinah	Zmir veselo
Zopet se obuja dan.	Vabi krépkó in glasnó.
Ptički mali	Tebe túdi
Drobni zali	Mládež búdi
Milosladko pévajo;	Zvon naj zjutraj vsakikrat;
Solnce jasni	Hitro mine
Žarki krasni	Čas in gine,
Pa vže log obsévajo.	Hip naj vsak ti bode zlat.
Vse prej trudno	Le na delo
Zdaj pa budno	Zdaj veselo
Vse na delo vže hití;	Dnevi — leta potekó;
Čuj! po vási	Čas porábi
Zvon se glási	In ne zábi
K dnevu belemu zvoní.	Da nazaj ga več ne bó.

A. Pin.

— x —